

"אורות הפרשה" עלון פרשת השבוע כיתה קטנה אבל גדולה!

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת חוקת - ל' סיוון תשע"ד ♦ עלון 104

"בכלל "בראתי יצה"ר בראתי לו תורה תבלין" א). כלול הוא ג"כ תוכן זה שאין הרצון משתכלל בטהרתו כי- אם ע"י השפעתה של תורה".

העלון יצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

מה בין נחשים לתיקון הראייה - הרב יהושע וידר

גם בפרשתנו נמשכת שרשרת המשברים המאפיינת את חומש במדבר. מות מרים, הכאת הסלע והגזירה על משה ואהרן שלא יכנסו לארץ המובטחת, כמעט התנגשות עם אדום, מות אהרן ומלחמה בכנעני.

לאחר כל אלו ממשיך העם בדרכו ונפשו "קצרה", כלשון הפסוק. התלונות לא מאחרות לבוא ובעקבותיהן גם העונש - נחשים שרפים.

במענה האלקי לתפילת משה רבנו להצלת העם יש חידוש - משה רבנו מצטוו לעשות שרף ולשים אותו על נס, וכל ננשך יתרפא כשיביט בו. כמובן שלא די בעצם המבט, אלא בכוונתו הפנימית, וכדברי המשנה המפורסמת במסכת ראש-השנה (ג, ח): "...וכי נחש ממית או נחש מחיה? אלא, בזמן שישראל מסתכלין פלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהן שבשמים היו מתרפאים, ואם לאו - היו נמוקים...".

הכישלון החמור ביותר במדבר, אותו כישלון שהשאיר את עם ישראל במדבר ארבעים שנה, נבע מראיה שגויה של המציאות שראו המרגלים, שבהלתם מנתונים חיצוניים גברה על אמונתם. הפעם מקבל עם ישראל דרך תשובה לתיקון הראיה - דמותו של הנחש, שהביא את המוות לעולם וכעת פגע שוב בישראל, מונפת אל-על ובני ישראל מביטים בנחש ורואים...שמיים. כדברי המהר"ל מפראג: "...ונראה לפיכך היה מצוה הקדוש ברוך הוא לשום על נס, כדי שיביט למעלה, שאי אפשר מי שמביט למעלה שלא יהיה רואה ומכוון לבו לשמים..." (גור אריה לבמדבר כא, ז).

הנחשים המאיימים עלינו אינם בעלי כח-פעולה עצמאי, לא הם ולא כל יציר נברא אחר. הם רק שליחים, שליחים משמיים. כשבני ישראל נזכרים בכך, בעקבות המבט המשותף אל הנחש ולשמיים, הם נזכרים שהמטרה איננה רק להינצל מנחשים למיניהם, אלא לדבוק באבינו שבשמיים, ואז יהפכו גם המזיקים הגדולים ביותר לשליחי רפואה והצלה.

למשפחת כיתה י/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה י/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשע"ג כל הזכויות שמורות

כעבור שנים אמר הגאון רבי חיים יעקב לוי: "האישיות שהשפיעה עלי ביותר – זהו מרן הראי"ה זצ"ל"
[ליקוטי הראי"ה ח"ג עמ' 431]. במכתב לרב משה צבי נריה זצ"ל, כותב הגר"ח"י לוי:

"במענה על ספרך 'שיחות הראי"ה', על הראי"ה ותורתו] אשר כולו אור, מהאור הגדול אשר זרח על העולם, טרם שגנזו הקב"ה להאיר לדורות, ושכל כך הצלחת לחשוף מאותו האור הגנוז של גאון עוזנו זצוק"ל.
ועתה יקירי, אורו עיני למראה ספרך היקר הכלול בהדרו, אחזתיו בשתי ידי, מששתי אותו וליטפתי בחיבה, ועוד טרם פתחתיו הרגשתי בו כי אוצר מונח בידי. ולא רק הרגשתי אלא ידעתי כי טוב הוא מכמה טעמים [...] וביודעי את אהבתך העזה והעמוקה שרחשת לרבינו זצוק"ל בהיותו עמנו, ומוסיף ורוחש לו אחרי העלותו למרום, וכל הגה וכל זיז וכל תנועה שלו קודש קודשים הוא לך.
ודווקא בגלל זה התעכבתי מלפתוח את ספרך, כי סבלתי וחשתי קצת בעיני, וקשה הייתה הקריאה, ומכיון שפחדתי כי אם אתחיל לא אוכל להניחו מידי עד כלותי לקרוא בו, לכן חיכיתי והתאפקתי, ובקושי רב. ואמנם כשהתחלתי לקרוא בו צדקתי, לא הנחתיו מידי עד שסיימתי וממש בלעתי בנעימה.
מה אומר לך חביבי, הצלחת והגדלת עשה, הצלחת וחשפת אורות, אורות של זוך וזוהר, תום וטוהר, הוד ותפארת, ובטוחני כי אורות אלו יחדרו להמון לבבות קוראים, וידעו כי נביא היה בתוכנו.

משנת - הראי"ה זצ"ל

וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ פֶּרֶה אֲדָמָה תְּמִימָה [יט, ב].

"כנסת ישראל שואפת לתקון העולם בכל מלואו, לסליחה מקורית מטהרת, שבאה לא רק מישועת נפש האדם, והטבת רצונו מצד עצמו (שבזה צריכים להיפגש בויתור ומדת חסד מיוחדת, בלא התכללות עם כל המדות כולם ובלא שיקול צדק של עז משפט), כי אם תיקון כולל לסיבת החטאים. חוק הטהרה, העברת רוח הטומאה על ידי שמו של משיח שקדם לעולם, פרה אדומה, כפרה כתיב בה, והיא מטהרת מטומאת מת - נעוצה בסילוק המיתה מיסודה, בהעלאת העולם מעומק חטאו, מחטא הארץ ומקטרוג הלבנה, מנפילת התיאוריה העולמית ביסוד מציאותה, מהנמכת האידיאל העולמי במציאות, מה שהכשיר את החטא האנושי, וכל הצרות הרבות הבאות ממנו. הכל הכל צריך להיות מתוקן, הכל צריך להיות מטהר. שאיפת ישראל לבנין האומה, לשיבת הארץ, היא שאיפה בעומק הטוב החודר כל היש בשרשו. לא זקיפת לבנה מאיזה בנין, כי אם פניה עמוקה אל שורש כל הבנין, לכוננו בתיקון. לא עצים אחדים וענפים מאילן החיים והטוב, אלא לחשוף את המקור, את מעין החיים, שלשד עץ החיים וכל שרשיו, גזעיו, ענפיו, פארותיו ועליו, משם יונק. וממנו יבא רוח חיים, רוח חדש, עולם חדש יבנה, "כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה עומדים לפני, כן יעמד זרעכם ושמכם" [ישעיה סו, כב]"

[מרן הראי"ה, 'שמונה קבצים', קובץ ה' פסקה נא].

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד